

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivi 2006/112/EY⁽¹⁾ esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka nojalla verovelvolliselta evätään oikeus arvonlisäveron vähentämiseen sillä perusteella, että verohallinto on todennut, että vaihdannan aikaisemmassa vaiheessa laskun, jossa kulut ja arvonlisävero ilmoitetaan, antanut yritys on lopettanut toimintansa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivi 2006/112/EY ensimmäisessä kysymyksessä kuvatuissa olosuhteissa esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan arvonlisäveron vähentämistä koskevan oikeuden epäämiseksi riittää, että luettelo verovelvollisista, joiden toiminnan on todettu loppuneen, julkaistaan Agenția Națională de Administrare Fiscală toimipaikan ilmoitustaululla ja sen internet-sivuilla välilehdellä ”Julkiset tiedoksiannot – tietoja taloudellisista toimijoista”?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 23.2.2016 – Lg Costruzioni Srl v. Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia ja Area – Azienda Regional per l'Edilizia Abitativa

(Asia C-110/16)

(2016/C 175/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lg Costruzioni Srl

Vastapuolet: Area – Azienda regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia ja

Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Ennakkoratkaisukysymys

Onko edellä käsitellyn 16.4.2006 annetun asetuksen nro 163 53 §:n 3 momentin, jonka mukaan tarjouspyyntömenettelyyn voi osallistua yritys, jolla on ”nimetty” suunnittelija, joka, koska hän ei kansallisen oikeuskäytännön mukaan ole tarjoaja, ei voi turvautua kolmansien osapuolten voimavarojen hyväksikäyttöön, yhteensopiva 31.3.2004 annetun direktiivin⁽¹⁾ 48 artiklan kanssa?

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 32004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 24.2.2016 – Persidera SpA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni ja Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Asia C-112/16)

(2016/C 175/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Persidera SpA

Vastapuolet: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni ja Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko Euroopan unionin oikeus ja erityisesti SEUT 56, SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artikla, direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ (puitedirektiivi) 9 artikla, direktiivin 2002/20/EY⁽²⁾ (valtuutusdirektiivi) 3, 5 ja 7 artikla ja direktiivin 2002/77/EY⁽³⁾ (kilpailudirektiivi) 2 ja 4 artikla sekä syrjimättömyyden, avoimuuden, vapaan kilpailun, suhteellisuuden, tehokkuuden ja tiedonvälityksen moniarvoisuuden periaatteet esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jonka nojalla operaattoreille analogisista verkoista digitaalisiin siirryttäessä myönnettävien digitaalisten verkkojen lukumäärää määritettäessä otetaan samassa määrin huomioon niin lainmukaiset analogiset verkot kuin myös ne analogiset verkot, joiden toiminta on aiemmin ollut kansallisissa säännöksissä, joista puolestaan unionin tuomioistuin tai komissio ovat jo lausuneet, keskittymiselle asetettujen rajoitusten vastaista tai joiden toimintaa on harjoitettu ilman toimilupaa?
- 2) Ovatko Euroopan unionin oikeus ja erityisesti SEUT 56, SEUT 101, SEUT 102 ja SEUT 106 artikla direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artikla, direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 3, 5 ja 7 artikla ja direktiivin 2002/77/EY (kilpailudirektiivi) 2 ja 4 artikla sekä syrjimättömyyden, avoimuuden, vapaan kilpailun, suhteellisuuden, tehokkuuden ja tiedonvälityksen moniarvoisuuden periaatteet esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jonka nojalla operaattoreille analogisista verkoista digitaalisiin siirryttäessä myönnettävien digitaalisten verkkojen lukumäärää määritettäessä otetaan huomioon kaikki millä tavalla tahansa aiemmin hallinnoidut analogiset verkot, myös ne, joiden toiminta on aiemmin ollut kansallisissa säännöksissä, joista puolestaan unionin tuomioistuin tai komissio ovat jo lausuneet, keskittymiselle asetettujen rajoitusten vastaista tai joiden toimintaa on harjoitettu ilman toimilupaa, johtaa käytännössä siihen, että yhdelle useita verkkoja hallitsevalle operaattorille myönnettyjen digitaalisten verkkojen lukumäärää verrattuna niiden verkkojen lukumäärään, joita sillä oli analogisissa järjestelmässä, vähennetään suhteellisesti enemmän kuin sen kilpailijoilta?

⁽¹⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33).

⁽²⁾ Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21).

⁽³⁾ Kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16.9.2002 annettu komission direktiivi 2002/77/EY (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EYVL L 249, s. 21).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Espanja) on esittänyt
29.2.2016 – Abanca Corporación Bancaria SA v. Juan José González Rey ym.**

(Asia C-120/16)

(2016/C 175/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Abanca Corporación Bancaria SA

Vastaajat: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey ja Francisco Rodríguez Alonso